

[Alsing Andersen.]

troede jeg, det høje Ting havde faaet nok, idet baade det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og jeg ikke sparede paa Citater i vore Taler; det vil man i alt Fald ikke kunne beskylde os for. Men jeg skal gerne imødekomme det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, der ønskede et Citat, hvorigennem han kunde faa et Indtryk af, at der var Socialdemokrater i Udlandet, som tilraadede deres eget Land at afruste og ikke nøjedes med at tilraade Danmark at afruste.

Jeg skal gerne følge det ærede Medlems Opfordring og nævne, at f. Eks. Formanden for det svenske Socialdemokrati, Hr. Albin Hansson, allerede i Partiets Valgpjece i 1924 skrev — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Ord —:

„Det er muligt, ja endogsaa troligt, at et Flertal af Sveriges Socialdemokrater mener, at vort Land uden Fare kunde skride til en øjeblikkelig Afrustning. Tilhængerne af øjeblikkelig Afrustning ved imidlertid, at det endnu ikke er muligt at vinde et Flertal herfor i det svenske Folk. At rejse Kravet om øjeblikkelig Afrustning vilde altsaa blot blive en Demonstration.“

Det er Albin Hanssons Udtalelser. Det er altsaa gaaende ud fra den Betragtning, jeg anførte allerede i den første Tale, at man tager praktiske Hensyn, medens det svenske Socialdemokratis Flertal antagelig, hvis det havde Magt dertil, vilde anbefale sit Land at gaa til øjeblikkelig Afrustning.

Jeg skal desuden anføre overfor det ærede Medlem Redaktøren af det svenske Socialdemokratis Hovedorgan, Hr. Arthur Engberg, som efter vor Valgsejr her i Aar, 1929, kommenterede Valgsejren her i Danmark paa følgende Maade:

„Vi maa for vor Del give denne Folkemajoritet Ret, og vi undlader ikke at paastaa, at hvad der her gælder for Danmark, gælder ogsaa for Sverige. Begge Landes Forsvarsspørgsmaal er i den ny Teknikkens Verden blevet ensartet.“

Naar jeg supplerer det med den Udtalelse, jeg citerede i Gaar fra selve den svenske Partikongres, som anlagde sin nye Vurdering af hele dette Spørgsmaal ud fra Spørgsmaalet om, hvorvidt et Forsvar i Sverige overhovedet mere tjener noget fornuffigt Formaal, saa tror jeg egentlig, jeg har opfyldt det ærede Medlems Ønske om at komme med et saadant Citat.

Men i øvrigt vil jeg gerne hertil føje, at det norske Socialdemokrati, det svejtsiske og det hollandske Socialdemokrati netop fører en Politik paa nøjagtigt samme

Linie som det danske. Det anførte jeg allerede i min første Tale. Jeg kan tilføje, at det hollandske Socialdemokrati har udarbejdet sit Afrustningsforslag nøjagtigt efter det Lovforslag, som den højtærede Regering har forelagt i dette høje Ting. Det er altsaa ingenlunde saaledes, at det er et isoleret Fænomen, naar det danske Socialdemokrati foreslaar Afrustning, men det er endogsaa saaledes, at Socialdemokratiet i Lande med lignende Vilkaar som Danmark tager vort Forslag til Mønster, naar de skal til den praktiske Politik.

Med Hensyn til de Udtalelser, som er kommet fra konservativ Side, var der jo lidt Forskel i Stemmeføringen, naar man sammenligner det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser og Partiets ærede Ordførers, det ærede Medlem Hr. Parkovs. Stemmeføringen var forskellig, men Indholdet, Realiteterne var, synes jeg, ikke meget forskellige. Det var i Virkeligheden den samme Lyrik, blot lidt grovere udtrykt hos det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft end i den mere nænsomme nationale Lyrik, som det ærede Medlem Hr. Parkov gav Udtryk for.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om de Overdrivelser, som vi gjorde os skyldige i, men jeg vil nævne, at det, jeg anførte her i min første Tale, var Citater efter det konservative Blad „Nationaltidende“ og Citater efter Venstres daværende Hovedorgan „København“. Hvorvidt disse Blade gør sig skyldige i Overdrivelser, naar de udmaler i delvis national Begejstring de mægtige Kræfter, som skal sættes i Scene i næste Krig, vil jeg overlade til det ærede Medlem at bedømme.

Men jeg vil sige, som Major Bratt siger — det er jo ikke alene mig, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Parkov, der forsøger at hælde vore Hoveder til denne udmærkede Forfatter —, jeg vil sige med Major Bratt, at Overdrivelser er slet ikke nødvendige her; Kendsgerningerne viser tilstrækkelig tydeligt, hvilke Virkninger, hvilke Ødelæggelser den moderne Krig vil føre med sig.

Naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nu fortalte, at Erfaringen endnu aldrig i Verdenshistorien har bevist, at et Angrebsvaaben ikke af sig selv fremskaffer et Forsvarsvaaben, som kan tage Kampen op dermed, og det ærede Medlem sætter sin Lid til dette, maa jeg sige, at det er ganske hyggelige Perspektiver, naar man ser, at det er ad den Vej, man efter de Konservatives Opfattelse skal søge at bevare Freden, nemlig ved at sætte sin Lid til, at